

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1893-1895. L 84:1 - 146

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

af samtiden bör best ur en böcker. Man skrifver
för alla Tider. Vidare anmärkningarna äro, att jag
ville att du man skulle säga något trefligare och
doktorat, mer spirituellt. - Kan du, så drag ihop
middagen litet, den andra och tredje sidan vara
minst roliga. - En samfundsdredan är bra. Hilla
du anstränga dig, skulle du göra första utbrottet
af hans tillbakadragandet mer arkostiskt göra
mer af detta, för det är tacksamt. Man väntar sig
mer, det är ju just hufvudpersonen, eller jag väntar
de mig mer. Slutet är utmärkt, jag skulle dock
ej gifta honom, nej hvad tjänar det till. Låt honom
vara lite trojisk. Jag kan ej alls svara för en
folks skola finna intressen rolig, jag har hört
den för mycket, men jag tror, att du lyckats som
Egerton lyckats att ge intryck af en svag, bortskämd,
förtjusande varde, som man får lust till. Det är
stil - Det är ett uttryck för en lifvande ande, som
alltid skall förhålla människor. Du borde verk-
ligen kunna börja lifva nu.

Du var rätt, som skref till mig enant. Du är ej
så rädd för mig som du skrifver, det vet nog att du ej
kan få mer medkänsla (i detta namn i allt allmänt) af
någon människa.

Den Selma -

144 138. 140

Lindbergs morgon

Käraste!

Jag skall försöka hinna på något ett par rader
kan du det gör förmiddagspost idag. Jag
fick ett lof att tänka något öfver detta niesta brev,
därför blir det nå kort ^{tid} att skrivas.

Min första känsla var inte glädje, inte sorg,
bara ett slags trötthet. Jag tror jag skulle önskat
att han förstätt, att han lärt något. Det var ju märk-
ligt. Jag ville inte börja om det samma som i
julas.

Men annars, att jag är jag glad, att han
lifer, att han vill ha dig kvar, att han ej nå-
gon något härt eller förläupande. Tror du
jag önskar bort ifrån dig något af det, som
ger dig lifskapp och utvecklingsmöjlighet. Jag
är och glad åt, att jag varit god psykolog. På
människornas skall du lära mig att tro på mig.
Och märker jag det, skall jag ej vidare komma
med galenskapen.

Om, nedan jag tänkt igenom saken har jag

ej längre hämslan af att allt varit förgäfvat.
Jag har egentligen fått både Betty och dig
öfver på min sida, det är stor skada, att jag
ej skall få skrifa och predika för honom
med. Det vore nog bra välgörande! Och jag
försöker nog, att detta för dig är ren och
hög lycka, inte något fult, nej du skall inte
vara rädd för mig.

Jag är optimist, optimist ut i fingerspetsar
na, genom hvarje fiber af min varelse, jag
försöker, att hvad jag har att göra, det är att
hjälpa dig att hålla det heliga heligt, jag
skall ej tveka med dig genom att säga att
det är fult eller skrämna dig genom att säga att
det är farligt, jag skall alls ej påminna dig om
att han och du äro af kött och blod, du skall
få ha ditt Rysgarrike i molnen, alldeles öfvan
allt jändiskt. Jag tänker, att du således
skall komma öfver alla vanskligheter.

Jag skall följa med dig när du vill, stanna

hur länge du vill. Men, du jag är med,
behöfver du ej vara orolig i socialt hänses-
ende. Det får bli ett gladt, friskt möte mel-
lan två vänner, inte sådant svärmari
som i somras. Du vet nog hur sådant skall
göras så det ej blir farligt. Glad du behöfver
får att spela din roll väl och med framgång
är en större kroppslig styrka än du haft i år
förut, men den tänker jag nog komma. Är du
"uschlig" och nervös skulle jag rösta för vären,
men det får du göra alldeles som du vill.

Du är i själva verket mycket duktig men
det syns på din novell. Yragnach har varit
en den ära utmärktaste besökt. Du skall vara
lycklig i det hänsendet också, jag är utomor-
denligt nöjd med den - Kato skall väl ha den med,
så jag får väl slippa ordkritiken. Jag vill nog ha bort
Markholmsbiten af det skälet, att den afbryter berättelsen
just som man väntar något roligt, drag ihop den, låt det
stå kvar att du aldrig skulle tala om detta för en man
man jämför dig ej med en ~~stake~~. Falta hämslan Markholm
så litet, så frågar man sig, hvad menar han? Ah René!
hvem annars skola de tänka på? Han skrifer hänsligt,
skrifer samut, och herrarna borde ej läsa det - Skrif ej
hellre om Strindberg. Han är så banal - allt som blott förstås